

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicolai Mazzotta theologia moralis

omnem rem moralem absolutissime complectens

Mazzotta, Nicolò

Augustae Vindelicorum & Cracoviae, 1756

II. De Ministro Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41004

plicatur, ita ut Catholicæ veritati minime obsit, locus cæteroqui difficilis Aug. lib. 3. de Baptismo cap. 16. ubi ait, *Manus impositio, non sicut Baptismus, repeti non potest, quid enim est aliud, nisi oratio super hominem?* Explicatur, inquam, dicendo cum Pal. p. 6. n. 4. quod ibi August. loquatur de manus impositione, qua hæretici pœnitentes reconciliantur, & in eorum favorem Divinus Spiritus exoratur manus impositione: quod enim ibi non loquatur de manus impositione, quæ est Sacramentum Confirmationis, certum est, aliter sibi contradiceret: nam lib. 2. contra Epistol. Pœtiliani expresse asserit, Confirmationem, sicut & Baptismum, repeti non posse.

CAPUT II.

De Ministro Confirmationis.

FIDE Catholica certum est, Ministrum ordinarium Confirmationis esse solum Episcopum: constat ex Flor. in Decr. Fid. & Trid. sess. 7. can. 3. dicente, *Si quis dixerit, Sanctæ Confirmationis ordinarium Ministrum non esse solum Episcopum, sed quemlibet simplicem Sacerdotem: Anathema sit: & sess. 23. c. 4. signatur, ut proprium Episcoporum munus, Confirmationis ministratio: & Can. 7. Anathemate damnatur asserens, confirmandi potestatem communem esse Episcopis, & Presbyteris. Colligitur hæc veritas ex Act. 8. & 19. ubi soli Apostoli leguntur Spiritum Sanctum per manus impositionem Fidelibus communicasse: signum ergo est, nullum alium simplicem Sacerdotem hanc potestatem habuisse. Congruentia autem est, quia Episcopi sunt Ecclesiæ Duces, & ad Duces spectat eligere, & consignare milites. Hinc sequitur, quod Episcopus, etiam si sit hæreticus, excommunicatus, depositus, aut degradatus, valide, quamvis illicite, hoc Sacramentum ministrat, quia characterem Ordinis, à quo hæc potestas provenit, nunquam amittit: Suar. Bon. Pal. p. 8. v. 2.*

Dixi, *Ministram ordinariam esse solum Episcopum:* nam ex delegatione solius summi Pontificis potest simplex Sacerdos confirmare. Colligitur ex facto Gregorii lib. 3. epist. 26. cum enim hic Pontifex præcepisset Presbyteris Sardiniae, ne confirmarent, cumque ob tale præceptum scandalum oriri cerneret, *Nos quidem,* inquit,

inquit, secundum usum veterem Ecclesie nostrae fecimus; sed, si omnino hac de re aliqui contristantur, ubi desunt Episcopi, ut Presbyteri etiam in frontibus baptizatos chrismate tangere debeant, concedimus. Consentit Flor. in Decr. Eug. ubi inquit, Legitur tamen aliquando, per Apostolicæ Sedis dispensationem ex rationabili, & urgente admodum causa simplicem Sacerdotem chrismate per Episcopum confecto hoc administrasse Confirmationis Sacramentum: Vid. Pal. p. 9. num. 3. Laicis vero, aliisque Clericis Sacerdote inferioribus, nullatenus hæc potestas committi potest, nec Sacerdotibus ipsis ab alio præter summum Pontificem, ut constat ex usu, & consuetudine Ecclesie, qua declaratur institutio Christi; nunquam enim legimus, Episcopos hanc facultatem Sacerdotibus concessisse, aut summum Pontificem concessisse Clericis Sacerdote inferioribus. Imo, quamvis aliquibus Abbatibus concessa sit facultas exercendi omnia Pontificalia, excepta collatione Ordinum, & consecratione Altarium, & Ecclesiarum, non comprehenditur tamen sub tali concessione facultas confirmandi ex declaratione Gregor. XIII. ap. Lug. resp. mor. l. r. d. 7. v. Croix n. 385. At poterit Pontifex hanc facultatem Presbyteris concedere, eo ipso ac electus est Papa, etiam si Ordibus careat; licet enim ipse tunc confirmare non possit; potest tamen facultatem confirmandi concedere iis, qui sunt capaces talis facultatis: hæc concessio non est actus Ordinis, ut est actus confirmandi, sed jurisdictionis.

Quæres primo, An, & Quando teneatur Episcopus hoc Sacramentum administrare?

Respondeo, Quemlibet Episcopum obligatum esse hoc Sacramentum, per se, vel per alium in propria Diocesi ministrare, ita ut, si longo tempore differat peccet graviter, quia privat subditos ingenti bono: Suarez, Tolet. Barb. Layman. Busemb. Pal. pag. 9. num. 13. Hinc tenetur propriis expensis (nisi longa, & rationabilis consuetudo fecerit jus exigendi tales expensas: Gob. apud Croix n. 388.) circumire Diocesim, & saltem ad loca præcipua accedere, ad hoc Sacramentum ministrandum; nam, si solum in Cathedrali ministraret, plures ex Diocesi sine Confirmatione remanerent: Pal. ibid. Hinc, si ad octo, vel decem annos differat circumire, & hoc Sacramentum ministrare, peccat graviter, nisi

R. P. Nicol. Mazzotta Theol. Mor. Tom. III. F ex-

excuset moralis impossibilitas. Neque obest, quod, qui omittit suscipere, ex dicendis cap. seq. non peccat; nam etiam, qui omittit sæpius confiteri, aut communicare per annum, non peccat; & tamen Parochus nolens ei Pœnitentiæ, aut Eucharistiæ Sacramentum ministrare, graviter peccat: ergo similiter Episcopus. Ratio utriusque est, quia tenetur ex officio, & stipendio: Croix ib. Addit Dicast. quod, si adit rationabilis causa omittendi, non sit damnandus, qui ad tres, vel plures annos differat. Præterea debent Episcopi confirmare etiam in carcere illos, qui educendi sunt ad supplicium, si petant, & infantes jam morituros: D. Th. D. Bonac. Dicast. Gob. Imo Bonac. & Quintanad. plures citantes dicunt, moraliter peccare Episcopum, si moriturum, vel suspendendum petentem non confirmet: sed Escob. Fr. Lug. & alii probabilius negant, esse mortale: imo nullum peccatum esse, ait Croix n. 390. tum ob consuetudinem, tum ob incommoditatem ministrandi hoc Sacramentum cum solemnitate debita.

Quæres secundo, Quid requiratur ex parte Ministri hujus Sacramenti, ut licite illud administret?

Respondeo, Requiritur primo, ut sit in gratia, ut constat ex dictis in Tract. de Sacrament. in genere. Secundo, ut confirmandus sit subditus: quod etiam requiritur ad licitam cujuslibet Sacramenti administrationem, excepto Matrimonio, ut constat ex ibid. dictis. Ex præsumpta tamen voluntate proprii Superioris possunt alieni subditi confirmari: unde autem hæc præsumptio colligatur, arbitrio viri prudentis remittitur. Si tibi ordinandum suum subditum non confirmatum proprius Episcopus remittit, censetur velle etiam, ut eum confirmes; Confirmatio enim Ordinibus suscipiendis præmitti debet ex Tridentin. *sess. 23. c. 4.* Layman. Dian. Dicast. n. 130. contra Bon. *de Sacram.* d. 2. p. 2. qui pariter docet, non posse Episcopum confirmare confluentes ex alienis Diœcesibus sine speciali licentia propriorum Episcoporum, contra Pal., Layman., & alios ap. Croix n. 392. imo id fieri posse sine ullo scrupulo, docent Dian. p. 4. t. 4. r. 50. & Stephan. t. 5. d. 3. n. 1. quia hoc gratum est aliis Episcopis, & ratum habent, ut probat praxis. Tertio, ut in propria Diœcesi hoc Sacram. ministret: aliter, si in aliena Diœcesi sine illius Episcopi licentia etiam proprium subditum confirmet, graviter

graviter peccat, & suspensionem ab exercitio Pontificalium incurrit: Sa, Henr. Barb. ex Trident. *sess. 6. c. 5. de Reform.* Quarto, ut sit jejunus cap. *Ut jejun.* cap. *Ut Episcop. de Consecrat. dist. 5.* Verum hoc non est præceptum, sed consilium, imo id abrogatum esse, ait Croix n. 389. ex Averf. & Gob. n. 769. hinc, si justa causa adsit, qualis esset ex Pal. n. 11. ingens numerus confirmandorum, improbari non debet usus ministrandi hoc Sacramentum à prandio: Croix n. 389.

Quæres tertio, Quibus ritibus, & cæremoniis teneatur Episcopus hoc Sacramentum ministrare?

Respondeo, Teneri ad servandos ritus, & cæremonias ab Ecclesia præscriptas, idque sub gravi, nisi excuset parvitas materiæ. Tales autem cæremoniæ aliæ antecedunt, aliæ comitantur, aliæ subsequuntur Confirmationem.

Ex antecedentibus, Prima est consecratio Chrismatis ex oleo, & balsamo constantis facta ab Episcopo, quæ cæremonia ex dictis cap. præc. requiritur etiam ad valorem hujus Sacramenti. Secunda est designatio Patrini facienda sub gravi culpa, ut docent Nav. ex communi, à parentibus, & in eorum defectu ab Episcopo: Gob. n. 788. qui Patrinus cum Confirmante eandem cognationem spiritualem contrahit cum Confirmato, ejusque parentibus, ac contrahitur in Baptismo à Patrinis, & Baptizante cum Baptizato, ejusque parentibus; de qua fuse in Tract. de Matr. ubi agemus de impedimento cognationis. Ubi tamen facile non habetur Patrinus, omitti potest juxta Gob. n. 786. In confirmatione non debet admitti unus, & una; nam id tantum pro Baptismo fuit à Trident. permillum, sed debet esse unus tantum; & secundum usum Ecclesiæ, & ritum Pontificalis Romani, ejusdem sexus, cujus est confirmandus: Croix ex Averfa n. 399. debet insuper esse confirmatus: secus non valide Patrini munus exercebit, nec cognationem spiritualem contrahet: Suarez, Sanchez. Oppositum probabile esse, dicit Croix n. 400. graviter tamen peccabit juxta communem sententiam, quamvis Escob. ex Con. à mortali excuset. Idem debet esse diversus à Patrino Baptismi saltem extra necessitatem; quamvis Bonac. & Hurt. negent, & secus facientem non peccare mortaliter, dicat Dian. p. 3. t. 4. res. 21. Non Monachus, nisi factus Episcopus, & nisi confirman-

dus esset pariter Monachus; licet Quintanad. admitti
 posse dicat sine culpa, & Monachos, & Moniales, nisi
 in eorum Religione sit prohibitum. Demum una eadem-
 que die nemo potest esse Patrinus, nisi duorum tantum:
 ita cavetur in Pontificali: at, si sit vir probus, & ma-
 xime Ecclesiasticus, in quo nulla adfit malitiæ præsum-
 ptio, poterit eadem die esse Patrinus plurium: Marc.
 Ant. Genuens. *in manu pastor. cap. 54. num. 6.* quem
 refert., & sequitur Barb. 2. part. *de potest. Episc. alleg.*
30. num. 52. Patrinum Confirmationis non contrahere
 obligationem saltem gravem instruendi confirmatum, do-
 cent communiter Doctores. Tertia cæremonia antece-
 dens sunt plures orationes, quibus Confirmandus dispo-
 nitur, & Confirmationis institutio, & effectus declara-
 tur. Quarto loco numerari posset jejunium servandum
 tam à Confirmando, quam à Ministro ex cap. *Ut jejunii:*
 sed de hoc vide dicta superius.

Ex concomitantibus primo numerandus est loco. Hic
 debet sub gravi culpa esse Ecclesia, ut testantur Docto-
 res apud Castropal. punct. 10. n. 7. qui tamen probabile
 esse ait, confirmationem conferri posse sine culpa extra
 Ecclesiam in loco decenti: & ita tenent etiam Suarez,
 Henr. Bon. Sa, Barb. Secundo, Tempus, quod anti-
 quitus erat sola vigilia Resurrectionis, & Pentecostes,
 quibus diebus dumtaxat Confirmatio ministrabatur. At
 hæc cæremonia consuetudine abrogata est, & quolibet
 die, sive festo, sive seriali ministrari potest, quia sic
 usus obtinuit. Tertio, Vestes sacræ, quibus Epi-
 scopus ornari debet, ad hoc Sacramentum ministran-
 dum, nimirum Pluviali, Mitra, Stola, Baculo pasto-
 rali ex quodam responso Sac. Congr. apud Barb. 3. p.
de pot. Ep. all. 30. num. 11.

Inter cæremonias vero Confirmationem subsequen-
 tes, Prima est Confirmati frontem vitta ligari, ne
 Chrisma defluat, sed exsiccetur, quæ tamdiu retinenda
 est, quamdiu fuerit consuetudo loci: pluribus tamen in
 locis statim post confirmationem frons confirmati in
 fonte baptismatis abluitur, & vitta deponitur, quæ
 alicubi solet comburi, & in profluentem mitti: alibi
 tota asservatur ad similem usum: nunquam tamen pro-
 fanis usibus applicari debet. Secunda est levis alapæ
 inflictio in signum, quod Confirmatus paratus esse debet
 ad injurias constanter pro Christo sustinendas, & in me-
 moriam

moriā suscepti Sacramenti, ne illud audeat iterare. Hujus cæremoniæ omissionem, secluso scandalo, non reputant mortale Suarez, Val. Con. Sa. Tertia est cæreus accensus in signum, quod semper vivam Fidem conservare debet Confirmatus. Hæc cæremonia est tantum consuetudine introducta, sed non sub gravi obligatione, ut testatur Emm. Sa. Quarta, sunt plures orationes, quibus Confirmatus admonetur de suscepta obligatione servandi constanter Fidem, & Charitatem augendi. Quinta est admonitio, ne Confirmati ante ultimam benedictionem Episcopalem è loco Confirmationis discedant. Hæc tamen admonitio omittenda est, quando numerosus populus ad Confirmationem constituit; durum enim est omnes obligare, ut in Ecclesia usque ad finitam omnium Confirmationem immorentur.

CAPUT III.

De Subiecto Confirmationis.

QUILIBET homo baptizatus cujusvis ætatis est subjectum hujus Sacramenti capax, cum quavis ætate capax sit effectus hujus Sacramenti: hoc ipso enim, quod per baptismum est spiritualiter genitus, potest crescere, roborari, & ad Fidem tuendam armari, quamvis actu ex defectu ætatis ineptus sit ad pugnam. Constat ex usu antiquo Ecclesiæ hoc Sacramentum ministrantis baptizatis omnibus statim post baptismum. Unde sequitur, ad hoc Sacramentum valide suscipiendum non requiri propriam suscipientis voluntatem in iis, qui voluntatem propriam non habent, seu rationis usu carent, sed sufficere voluntatem Christi, & Ecclesiæ, ut dicitur in Baptismo.

Quamvis vero omnes baptizati etiam ante rationis usum sint Confirmationis capaces; in præfenti tamen non expedit, eam ministrari infantibus ante usum rationis, nisi sint jam morituri, ut c. præc. innuimus, vel nisi ob absentiam Episcoporum, aliamve causam timeretur longo tempore post usum rationis Confirmationem esse differendam; vel infantem sine Confirmatione decessurum; vel nisi adsit Diocesana consuetudo confirmandi pueros ante usum rationis: Pal, pag. 7. num. 5. cum Suarez, Con. Layman. additque Suarez disp. 35.